

BEETHOVEN, OP. 45.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Στίχοι γερμανικοί του Gellert,
μεταφρασμένοι κ' ἑλληνικά στο
ρυθμό τῆς μουσικῆς τοῦ Beetho-
hoven.*

Χριστέ, σ' ἐσὲ προσπέφτω ἡ Κολασμένη
τὸ κρῖμα κλειῶ μέσ' στήν καρδιά...
Δές! τί φοιχτὴ κατάρρα μὲ βαραίνει,
πῶς χύνω δάκρυα θερμά.
Ἐσένα ἐγὼ θρηνηῶντας ἱκετεύω,
λυμένα σέρνω τὰ μαλλιά.
ὦ Θεέ μου, ὡς πότε ἀνάγκη νὰ παλαίβω
στὴ μαύρη κ' ἔρημ σκοτεινιά;
Χριστέ, βαρὺ κι ἂν ἔχω κάμει κρῖμα,
ποινὴ βαρεῖα μὴ βάλης Σὺ!
Σκυμμένη ἐδῶ, μπρὸς στήναι σου τὸ βῆμα,
πικρὰ θρηνῶ ἡ ἁμαρτωλή.
Ἄν θέλῃς Σὺ, ἡ οὐράνια χάρις ἐμένα
θὰ περιλάβῃ μ' ἅγιον φῶς
παρηγοριὰ σὲ στήθια πληγωμένα
Ἐσὺ δὲ καλὸς σκορπῆς Θεός.
Σὺ ὁδήγησέ με στοῦ καλοῦ τὸ δρόμο,
νὰ ἰδῶ τὸ φῶς τάληθινό,
νάκολουθῶ τὸ θεϊκὸ σου νόμο
κ' ἐμπρὸς σου χάρις νάβρω ἐγώ.
Γενοῦ προστάτης, φίλος, ὁδηγός μου,
σιμὰ σου ἐγώ, Χριστέ, νάρθῶ!...
...Τάχνό μου κλάμα τὸ ἄκουσε ὁ Θεός μου,
καὶ μὲ καλεῖ στὸν οὐρανό.

N. Π.

* Τὸ θρησκευτικὸ τοῦτο τραγούδι δὲν εἶναι ἄγνωστο μέσα
στὴν Ἀθήνα. Τὸ ἔχουνε τραγουδήσει, μὲ τὴ γαλλικὴ του
μετάφραση, καὶ ἡ Κα Καλὸ καὶ ἡ Κα Φωκᾶ, στὴν τελευταία
τῆς συναυλία.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ!

Φίλε «Νουμά»,

Σ' ἔνα γράμμα του ἀνοιχτὸ πρὸς τὸ Γκαλῆπ ποὺ
δημοσίεψε στὴ Σαλονίτικη «Μακεδονία» ὁ κ. Κοσμί-
δης, πρὶν κτλ. στὴν Πόλη καὶ τώρα νομικὸς σύμβου-
λος, υπάλληλος δηλ. τῆς Ἑλλ. Κυβέρνησης, στὴ Γεν.
Διοίκηση τῆς Μακεδονίας, παραπονιέται πὺς ἡ Τουρ-
κικὴ Κυβέρνηση ἀθάίρετα, Τούρκικα δηλ., τοῦ κα-

τάσκεισε ἀλάκερη τὴν περιουσίαν του καὶ τὰ
παρακάτου μόνον τὸν κ. Κοσμίδη ἐνδιαιφεύσκει, ὅχι
καὶ μᾶς.

Κεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαιφεύκει ἐμᾶς εἶναι ἡ ἀδιαντρο-
πιὰ—δὲ βρίσκουμε πιά ἀλαφριά λέξη— τοῦ κ. Κοσμί-
δης, γιατί ἐνῶ εἶναι Ἑλληνας—ἔτσι τουλάχιστο φαίνε-
ται ἀπὸ τὸ πρᾶνόν του— καὶ υπάλληλος τῆς Ἑλλ.
Κυβέρνησης, μιλάει μὲ σέβας καὶ μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν
Τουρκία, ἀποκαλώντας τὴν «πατρίδα του» καὶ καρτε-
ρεῖ νάρθει ἡ ἅγια μέρα ποὺ θὰ βασιλέψῃ ἡ «εὐνομία»
στὴν Τουρκία (ἐνῶ ὅλοι μας ἐμεῖς ἐδῶ οἱ Ἕλληνες
καρτεροῦμε νὰ βουλιόξῃ τὸ περίφημό αὐτὸ Τούρκοβα-
σίλειο), γιὰ νὰ βρεῖ τὸ δίκιο του καὶ νὰ πάρει πίσω τὸ
βίός του.

Αὐτὸς εἶναι, τὸ φωνάζει μὲ περηφάνεια, Ὁθω-
μανὸς ὑπὴκοος, κι ἂς τὸν ξεγράφῃ ἡ Τουρκία, κ'
εὐχαριστεῖ, σὰν Ὁθωμανὸς ὑπὴκοος, τὴν Ἑλλ. Κυ-
βέρνηση ποὺ τοῦ πρόσφερε μιὰ θέση, μὰ κι αὐτὴ ὅχι
ἀσχετὴ ἀπὸ τὴν Ὁθωμανικὴν του ὑπηκοότητα, ἂψ οὐ
τὸν ἔχει διορίσει νομικὸ σύμβουλο γιὰ τὰ «Ὁθωμανι-
κὰ ζητήματα», μ' ἄλλα λόγια, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ δια-
φεντέβῃ τοὺς συμπατριῶτες τοῦ Ὁθωμανοῦ. Σ' ὅλο
τὸ γράμμα του φιγουράρουν οἱ φράσεις: «Ἡ Πατρίδα
μου», ἡ Τουρκία δηλ., καὶ «ἡ Ἑλλ. Κυβέρνηση», τὸ
ξένο Κράτος δηλ., κι ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ὕστερ' ἀπ'
αὐτὸ τὸ περίφημο γράμμα, ἂν καὶ περάσανε τόσες μέ-
ρες ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴ «Μακεδονία», πρὶν
τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ Γκαλῆπ, δὲν τοῦ ἀπάντησε ὁ κ. Βε-
νιζέλος καὶ δὲν τοῦ εἶπε:

— «Κύριε Ὁθωμανὲ ὑπὴκοε, ἔχω Ἕλληνες πολί-
τες νὰ βάλω σ' αὐτὴ τὴ θέση καὶ ἡ ἀφεντιά σου πῆ-
γαινε νὰ ἐργαστεῖς γιὰ τὴν «εὐημερία» τῆς πατρίδας
σου γιὰ νάρθει μιὰν ὥρ' ἀρχύτερα ἡ ποθητὴ μέρα ποὺ
θὰ βασιλέψῃ ἡ «εὐνομία» στὴν Τουρκία γιὰ νὰ βρεῖς
τὸ δίκιο σου καὶ τὸ βίός σου!

Αὐτὸ εἶναι οἱ πατριῶτες ποὺ μᾶς τοὺς ἔστειλε ἡ
Τουρκία κάθε λίγο δὲν γιὰ νὰ γονατίζουν τὸν ἰδιαίτερο
προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, νὰ
παίρνουνε τετράπαχες δημόσιες θέσεις, νὰ λιμοκτονοῦν,
οἱ ἄμειροι, στὰ μεγαλύτερα ξενοδοχεῖα τῆς Ἀθήνας,
νὰ ἐπικρίνουν περιφρονητικὰ τὴν Κυβέρνηση καὶ νὰ
μιλάνε γιὰ Μεγάλῃ Ἑλλάδα.

Νὰν τοὺς χαϊρόμαστε.

Δικός σου

ΕΝΑΣ ΜΗ ΟΘΩΜ. ΥΠΗΚΟΟΣ

TAINE.—Ὁ τίμιος ἄνθρωπος στὸ Παρίσι λείει ψέματα
δέκα φορὲς τὴ μέρα, ἡ τίμια γυναῖκα εἴκοσι, ὁ ἄνθρωπος
τοῦ κόσμου ἑκατό. Δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ λογαριάσουν πόσες
φορὲς τὴ μέρα λείει ψέματα μιὰ γυναῖκα τοῦ κόσμου.

TAINE.—Σὲ κάθε οἰκογένεια ὑπάρχει μιὰ πληγὴ, κα-
θὼς μέσα στὸ μῆλο τὸ σκουλήκι.